

رزا لوکزامبورگ، زنی از تبار کمونیست های انقلابی و سازش ناپذیر

قلم رزا آکنده از خشم و روشن بینی بر روی کاغذ نوشت " جنگ کنونی نه تنها یک کشتار عظیم جمعی برای طبقه کارگر اروپایی به نظر می آید ، بلکه یک دیوانگی، یک دوزخ خونین... سهام بالا می روند و پروتزر ها فرو می افتند" علیه جنگ امپریالیستی ۱۹۱۴-۱۹۱۸

به مناسب ۱۵ ژانویه، روزی که قلب سرخ و گرم رزای انقلابی در سال ۱۹۱۹ بدست جلادان حامی بورژوازی امپریالیستی با همدستی و توافق رهبران جناح راست سو سیال دموکراسی با " بورژوازی خودی؛" و پس از سرکوب و به قتل رساندن کارگران به پا خاسته، به دست بورژوازی، برای همیشه از حرکت و طپش باز ایستاد.

تقدیم به تمامی زنان و مردان کمونیست؛ کارگران مبارز و کسانی که آگاهانه و پرشور و مصمم برای تحقق جامعه کمونیستی، جامعه ای که در آن تمامی ستمهای طبقاتی، ستم جنسی و ملی از بین رفته است، به مبارزه با سیستم بهره کشی انسان از انسان (سرمایه داری) به پا خاسته و برای رسیدن به جامعه ای عاری از استثمار به مبارزه دست زدند و در مقابل تمام مشقات و سختی ها ایستادگی کرده و از هیچ مانعی برای رسیدن به اهداف خود هراس به دل راه نداده و نخواهند داد

یکی از زنان کمونیست انقلابی که در کنار زنان و مردان کمونیست پیشماری، با اراده ای سترگ و عزمی استوار و با اعتقادی راسخ و خدشه ناپذیر علیه سیستم استثمار سرمایه داری و در دفاع از کمونیسم و برای برقراری حکومت کارگری به پا خاست و علیه سیستم سرمایه داری مبارزه کرد رزا لوکزامبورگ بود. او برای رسیدن به یک جامعه ای آزاد، انسانی و عاری از استثمار تا پای جان به آگاهی رسانی، سازماندهی طبقه کارگر و عمل انقلابی - کمونیستی خویش ادامه داد. رزا با نوشته های پیشمار، سخنرانی، بحث و برخورد و مبارزه تئوریک - نظری به نقد و مقابله با انحرافات راست، خصوصاً فرمیسیم؛ در جنبش کارگری پرداخت و با مبارزه تئوریک - سیاسی و با پراتیک انقلابی خود خدمت عظیمی به طبقه کارگر آلمان و جهان نمود و در مبارزه خود علیه سیستم سرمایه داری و طبقه سرمایه دار جهانی، جان عزیز خود را از دست داد.

رزا در مارس ۱۹۸۱ در شهر زاماسک در کشور لهستان از یک خانواده یهودی الاصل بدنیا آمد و غلیظ غم بیماری شدید که داشت خیلی زود شروع به فعالیت های انقلابی کرد. او در سال ۱۸۹۸ به جنبش کارگری آلمان پیوست و به نوشتن در یکی از روزنامه های مهم آلمان به نام دی نویه تسایت (عصر جدید) مشغول شد. او با عشق و علاقه وافر و بی پایانی در برای جنبش کارگری و سوسیالیستی آلمان به فعالیت انقلابی و سیاسی پرداخت. در آن زمان دو گرایش در جنبش کارگری موجود بود: ۱- گرایش انقلابی. ۲- گرایش فرمیسیتی که البته رزا و یارانش همچون کارل لیبکنشت مدافع گرایش انقلابی در حزب سو سیال دموکرات آلمان بودند و افرادی چون ادوارد برنشتاین مدافع سرسخت و تئوریسین گرایش فرمیسیتی بود. برنشتاین شدیداً به اصول اساسی و بینش و دیدگاه کمونیستی مارکس - انگلس حمله می کرد و بین سال های ۱۸۹۶-۱۸۹۸ یک سلسله مقالات به نام " مسائل سو سیالیسم" در همین رابطه و بیان دیدگاه های فرمیسیتی خود را منتشر نمود.

به دنبال حمله برنشتاین به اصول کمونیسم، بحث های شدیدی در این زمینه بین نیروهای کمونیستی و فعالین جنبش کارگری - سو سیالیستی در گرفت که رزا لوکزامبورگ با صلابت و قاطعیت تمام بدون هیچ تردیدی به دفاع از مارکس و انگلس و اصول اساسی کمونیسم پرداخت و در کتاب خود به نام فرم اجتماعی یا انقلاب اجتماعی با قاطعیت از انقلاب اجتماعی و قهر انقلابی طبقه کارگر علیه بورژوازی دفاع کرد و با فرمیسیت ها و فرمیسیم بصورت انقلابی و علمی مرزبندی قاطع نمود.

برنشتاین؛ برخلاف نظریه انقلابی مارکس که مبارزه طبقاتی انقلابی و قهر انقلابی را برای براندازی نظام سرمایه داری اجتناب ناپذیر میدانند؛ به گذار تدریجی و آرام به سو سیالیسم معتقد بود برنشتاین بر این نظر بود " فقط با استفاده از پارلمان و انجام فرم از بالا در دستگاه نظام بورژوایی، می توان به سو سیالیسم رسید" و با هر نوع قهر انقلابی توسط طبقه کارگر و برقراری دیکتاتوری پرولتاریا شدید مخالف بود. نظرات او به عنوان نظرات فرمیسیتی - تجدید نظر طلبی علیه نظرات مارکس و انگلس معروف گردید. شبیه نظراتی که بعدها به راه رشد معروف گردیدند.

رزالوکزامبورگ در سراسر زندگی پر بار خود به مبارزه با رفرمیسم حاکم بر انتر ناسیونال ۲ و علیه سوسیال شو نیسم مطرح و عمل شده از طرف جناح راست سوسیال دموکراسی مشغول بود. او لحظه ای از مبارزه نظری و عملی خود بر علیه بورژوازی و امپریالیسم و خادمان آن (جناح راست سوسیال دموکراسی - رفرمیست ها و تجدید نظر طلبان) در درون جنبش کارگری - و تلاش در راه برقراری سوسیالیسم و استقرار حکومت کارگری از مبارزه باز نه ایستاد. او هیچ گونه توهمی نسبت به اصلاحاتی که از طرف بورژوازی صورت می گرفت نداشت و نماینده و مدافع کمونیسم انقلابی در درون جنبش کارگری زمان خود بود.

رزا همانطور که از یک کمونیست انقلابی انتظار میرفت؛ راه حل نهایی را در رهائی طبقه کارگر و در نهایت رهایی بشریت از بند استثمار و یوغ سرمایه داری می دید، نه در اصلاحات و رفرم بلکه در انقلاب پرولتری. او باور راسخ به آن داشت. تلاش های بی دریغ، پر شور و آگاهانه او برای پیشبرد جنبش انقلابی کارگری و زدودن این جنبش از انحرافات رفرمیستی با اعتقادی راسخ و تا آخرین لحظه های حیات پر بارش ادامه داشت. در این زمینه نوشته ها، مقالات و سخنرانی های زیادی داز او منتشر شده است.

هنگام وقوع جنگ امپریالیستی (جنگ جهانی اول) اکثریت اعضای حزب سوسیال دموکرات آلمان از موضع دفاع از بورژوازی خودی و جنگ طلبی امپریالیسم جهانی به نفع اعتبارات جنگی به قیصر رأی مثبت داد و از ۱۱ نماینده حزب سوسیال دموکرات فقط ۵ نفر رأی مخالف علیه جنگ امپریالیستی دادند. در چهارم ماه اوت تمام اعضای حزب سوسیال دموکرات به نفع اعتبارات جنگی رأی دادند. چند ماه بعد رزا به همراه گروه کوچکی، جمعیت اسپارتاکوس را تشکیل دادند و قاطعانه علیه موضع دفاع طلبی حزب سوسیال دموکرات از بورژوازی آلمان قاطعانه ایستادند و او و رفقای کمونیست و مصممش شرکت در جنگ امپریالیستی و دفاع از "بورژوازی کشور خودی" را رد کردند.

رزا به مدت چندین سال تا پایان عمر کوتاه خود، پرچم دفاع از سوسیالیسم انقلابی و دفاع از انترناسیونالیسم پرولتری را برافراشت و از موضعی رادیکال و کمونیستی به شرکت دولت آلمان در جنگ امپریالیستی رأی مخالف داد و چهره شوونیستی جناح راست سوسیال دموکراسی را که به تصویب بودجه برای شرکت در جنگ امپریالیستی رأی موافق داده بودند را افشاء کرد. رزا بخاطر نظرات ضد شرکت در جنگ امپریالیستی و مواضع کمونیستی خود با رها به زندان افتاد. که عاقبت در ۱۵ انویه ۱۹۱۹ بدست کارگران حکومت بورژوا امپریالیستی آلمان و همراهان خائن سوسیال دموکرات و رفرمیستشان بازداشت گردید و به قتل رسانده شد.

رزا تا آخرین لحظه حیات پر بار خویش، علیه جنگ امپریالیستی (۱۹۱۴-۱۸) موضع گرفت و در سخنرانی خود در فرانکفورت گفت: "اگر انتظار داشته باشید که علیه برادران فرانسوی و سایر برادران خارجی خود اسلحه بدست بگیریم، در جواب شما میگویم که من اینکار را نخواهم کرد" او یک کمونیست و انترناسیونالیست واقعی راستین، آنطور که مارکس و انگلس در مانیفست کمونیست در سال ۱۸۴۸ توصیف کرده اند بود. رزا مصممانه به افشای موضع ضد کارگری سوسیال رفرمیست ها و سوسیال شوونیست ها پرداخت و در مبارزه ای که در پیش گرفته بود به کرات بازداشت و زندانی شد ولی هر بار مصمم تر به رسالت تاریخی پرولتاریا برای نجات خود و بشریت به مبارزه ادامه داد. رزا در نامه ای نوشته بود "من با گلوله ضد انقلاب به دنیای دیگر فرستاده خواهم شد" متأسفانه این پیش بینی او در ۱۵ ژانویه ۱۹۱۹ بوقوع پیوست و بطور فجیع و بیرحمانه بدست جلادان حافظ بورژوازی امپریالیستی آلمان و مدافعان سوسیال دموکرات - رفرمیست و سوسیال شوونیست آن به قتل رسید. این ننگ تا ابد از کارنامه قاتلان (بورژوازی امپریالیستی) رزا و همکاران سوسیال رفرمیست آنان پاک نخواهد شد.

یادش گرامی و اندیشه های کمونیستی - پرولتری اش همیشه پا بر جا هستند و بسان شعله ای روشن در همه جا رهنمود دهنده و روشنی بخش زنده گی و مبارزه بی شمار کارگران و کمونیست ها در سراسر جهان می باشند.

بنفشه کمالی

سیزده ژانویه ۲۰۱۴